

Sygn. akt III AUz 256/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2018r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Daria Stanek

Sędziowie: SA Maciej Piankowski

SO del. Tomasz Koronowski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

o składki

na skutek zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 3 sierpnia 2018r., sygn. akt IV U 474/18

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że w miejsce kwoty 90 zł zasądzić od ubezpieczonego M. P. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą instancję.

SSA Maciej Piankowski SSA Daria Stanek SSO del. Tomasz Koronowski

Sygn. akt III AUz 256/18

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 21 marca 2018r., numer (...), znak (...) - (...) pozwany organ rentowy stwierdził, że skarżący M. P. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, posiadająca orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, jest zobowiązany opłacić składkę na ubezpieczenie zdrowotne za sierpień 2017r. Ubezpieczony złożył odwołanie od tej decyzji wywodząc, że jest ona niegodna z prawem. Wyrokiem z dnia 24 lipca 2018r., sygn. akt IV U 474/18 Sąd Okręgowy w Elblągu oddalił odwołanie.

W dniu 31 lipca 2018r. do Sądu Okręgowego wpłynął wniosek pozwanego o uzupełnienie wyroku przez dokonanie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, na skutek którego Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem zasądził od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego koszty zastępstwa procesowego w kwocie 90 zł. Sąd ten oparł się na następujących ustaleniach i wnioskach:

Nie ulega wątpliwości, że pozwany wygrał proces w całości. Przedmiotem sporu była wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne. Pozwany ani w odpowiedzi na odwołanie, ani we wniosku z dnia 30 lipca 2018r. o uzupełnienie orzeczenia, nie wskazał wartości przedmiotu sporu. Uznać zatem należało, że godzi się na przyznanie

stawki minimalnej od wartości przedmiotu sporu do 500 zł, zgodnie z przepisami obowiązującymi w dacie wniesienia odwołania od zaskarżonej decyzji, gdyż zgodnie z brzmieniem § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (obecnie Dz.U. z 2018r. poz. 265; dalej także: rozporządzenie) stawki minimalne wynoszą 90 zł przy wartości przedmiotu sporu do 500 zł.

Wobec tego, w oparciu o 351 § 1 kpc w związku z art. 98 § 1 kpc i w związku z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Sąd I instancji zasądził wskazaną wyżej kwotę 90 zł.

Pozwany złożył zażalenie na opisane postanowienie, wnosząc o jego zmianę przez zasądzenie od ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. Organ rentowy zarzucił naruszenie § 9 ust. 2 przywołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w brzmieniu obowiązującym od 13 października 2017r. poprzez niezastosowanie.

W uzasadnieniu stanowiska pozwany wywodził, że zgodnie § 9 ust. 2 rozporządzenia stawki minimalne wynoszą 180 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym. Analiza uzasadnienia projektu zmiany rozporządzenia – jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w postanowieniu z dnia 29 maja 2018r., wydanym w sprawie III AUz 113/18 – prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż celem Ministra Sprawiedliwości było ujednoczenie wynagrodzenia radców prawnych w sprawach „o świadczenia z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego” ze sprawami „o podleganie ubezpieczeniom społecznym”. Przy czym sprawy o podleganie ubezpieczeniom społecznym – zgodnie z uzasadnieniem projektu – rozumiane są jako sprawy o ustalenie istnienia bądź nie istnienia ubezpieczeń społecznych i ich zakresu lub o należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenia zdrowotne (podobnie w postanowieniu Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 marca 2018r., wydanym w sprawie III AUz 57/18). Zdaniem organu rentowego, skoro skarżący przegrał spór i wniósł odwołanie w dniu 20 kwietnia 2018r. w sprawie o składki na ubezpieczenia zdrowotne, to w sprawie winny znaleźć zastosowanie przepisy rozporządzenia w brzmieniu obowiązującym od 13 października 2017r. Oznacza to, iż Sąd I instancji winien był zasądzić koszty zastępstwa procesowego w stawce zryczałtowanej, na podstawie § 9 ust. 2 tego rozporządzenia, tj. w kwocie 180 zł.

Ubezpieczony nie ustosunkował się do zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego zasługuje na uwzględnienie.

Począwszy od dnia 13 października 2017r. zmianie uległ § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Przepis ten uzyskał brzmienie: Stawki minimalne wynoszą 180 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym. Prawdłowe jest stanowisko pozwanego, że analiza uzasadnienia projektu zmiany rozporządzenia prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż celem Ministra Sprawiedliwości było ujednoczenie wynagrodzenia radców prawnych w sprawach „o świadczenia z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego” ze sprawami „o podleganie ubezpieczeniom społecznym”. Przy tym sprawy o podleganie ubezpieczeniom społecznym – zgodnie z uzasadnieniem projektu – rozumiane są jako sprawy o ustalenie istnienia bądź nie istnienia ubezpieczeń społecznych i ich zakresu lub o należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenia zdrowotne. Jednocześnie, w powołanym uzasadnieniu projektu zmiany rozporządzenia wskazano, że w sprawach, w których wysokość kosztów zastępstwa procesowego jest uzależniona od wartości przedmiotu sporu – w następstwie nowelizacji – „nastąpi zmniejszenie obowiązków finansowych ZUS oraz obywateli w przypadku konieczności zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stronie przeciwnej”. Przedmiotowa nowelizacja „nawiązuje do celu strategicznego Ministerstwa Sprawiedliwości w postaci zwiększenia stopnia realizacji praw obywatelskich przez system wymiaru sprawiedliwości”, a skoro tak, to uprawnionym jest wniosek, że ustawodawca bezsprzecznie dostrzegł, iż zasądzanie kosztów zastępstwa procesowego

w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, liczonych od wartości przedmiotu sporu może – w sytuacji najczęstszej, tj. gdy wartość przedmiotu sporu jest relatywnie wysoka – ograniczyć możliwość realizacji przez strony swoich praw przed sądem. W konsekwencji powyższego dokonał opisanej wcześniej zmiany.

Wobec powyższego w ocenie Sądu Apelacyjnego również w odniesieniu do spraw, których przedmiotem jest zadłużenie składkowe zastosowanie znajduje § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.

W tym stanie rzeczy, uznając wywiedzione zażalenie zasadne, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzekł jak sentencji postanowienia.

SSA Maciej Piankowski SSA Daria Stanek SSO del. Tomasz Koronowski